

Hvad skulde jeg vel sige?
Utroligt syntes jo
Alt, hvad han mig beretted, —
Dog maatte jeg ham troe.
Os Mørkets Herre faaer jo
Saa tidt en Snare lagt,
Vi fristes paa vor Vandring
Af mangel sølsom Magt.

See, for en Snees Aar siden
Bemærked vi engang,
Paa Skovbegrøede Fjeld
Hift yderst at der svang
En hvidlig Røg sig langsomt
Bag Træernes Top,
Og hvirvled mellem Lovet
Som fra en Skorsteen op.

Vi troede, det var Bønder,
Der var stegne i Land;
Vi tænkte, det var Røgen
Fra deres Kjøkkenbrand,
Og jeg og flere Grander
Vi drog da derned,
De skulde dog ei syde
Deres Døvre i Fred.